

შეტყობინება მერვე
ღმერთის სახლმშენებლობა მის დარიგებასთან ერთად
იერემია წინასწარმეტყველის წიგნში

ადგილები წერილიდან: იერ. 2:13; 15:16; 17:7-8, 19-27; 23:5-6; 31:31-34; ებრ. 8:8-12

I. იერ. 17:7-8-ში ნათქვამია: „კურთხეულია ადამიანი, რომელიც დაიმედებულია იეჰოვაზე და რომლის საყრდენიც არის – იეჰოვა. წყლის პირას გადარგული ხესავით იქნება, წყაროსკენ გაიდგამს ფესვებს და გვაღვის დადგომა არ შეაშინებს; ფოთლები ამწვანებული იქნება, გვაღვიანი წელიწადი ვერაფერს დააკლებს და ნაყოფი არ გამოეღვევა“:

ა. ეს მუხლები შეიძლება გავიგოთ ორი სხვადასხვა აზრით: ბუნებრივი წარმოდგენის თანახმად ან ღმერთის სახლმშენებლობის თანახმად; ამ მუხლებში საუბარია არა ისეთ ზედაპირულ საკითხზე, როგორც არის ადამიანის მიერ მატერიალური კურთხევების მიღება იმის შედეგად, რომ ის დაიმედებულია ღმერთზე; სინამდვილეში ეს მუხლები მიუთითებენ ღმერთის სახლმშენებლობაზე, რომელიც ხორციელდება ღმერთის დარიგების მეშვეობით:

1. გამოცხადება აქ გვიჩვენებს, რომ, ღმერთის სახლმშენებლობის თანახმად, ის, ვინც დაიმედებულია ღმერთზე, ჰგავს ხეს, დარგულს წყალთან, რომელიც აღნიშნავს ღმერთს როგორც ცოცხალი წყლების სათავეს (2:13ა); ერთი მხრივ, ჩვენ ვენდობით ღმერთს, მაგრამ მეორე მხრივ, თვითონ ღმერთი არის ჩვენი ნდობა ღმერთზე.
2. ხე იზრდება წყალთან, იწოვს თავის თავში წყლის მთელ სიმდიდრეს; ეს არის ღმერთის დარიგების სურათი; იმისათვის, რომ მივიღოთ ღვთაებრივი დარიგება, ჩვენ როგორც ხეებმა უნდა შევიწოვოთ ღმერთი როგორც ცოცხალი წყალი, რათა ღმერთი დარიგდეს ჩვენს არსებაში, და გახდეს ჩვენი შემადგენელი ელემენტი.

ბ. აქ ჩვენ ვხედავთ იმავე აზრს, რასაც 1 კორ. 3:6-ში, სადაც პავლე ამბობს: „მე დავრგე, აპოლოსმა მორწყა, მაგრამ ღმერთმა გაზარდა“; მორწყვა აუცილებელია ხის მიერ წყლის შეწოვისათვის, ხოლო შეწოვა აუცილებელია ღმერთის დარიგების მისაღებად:

1. ხე იზრდება ღმერთის როგორც შეწვენის მომცემის და შეწვენის წყალობით; შეწვენა არის შეწვენის მომცემი ღმერთის სიმდიდრეები, რომელიც რიგდება ჩვენში როგორც მცენარეში, რათა ჩვენ გავიზარდოთ ღმერთის ზომის თანახმად; საბოლოოდ მცენარეები და ღმერთი, ღმერთი და მცენარეები ხდება ერთი, და გააჩნია ერთნაირი ელემენტი, არსი, შემადგენლობა და გარეგნული იერი – კოლ. 2:19.
2. ჩვენ ყველამ უნდა დავინახოთ, რომ ჩვენთვის უკიდურესად მნიშვნელოვანია შევიწოვოთ ღმერთი როგორც ცოცხალი წყალი, რათა შევდგეთ მისი ელემენტით და არსით და გავიზარდოთ ღმერთის ზრდით; სადაც არ არის საკმარისი ზრდა სიცოცხლეში, იქ

ქრისტიანული ცხოვრება მორწმუნეებისა ხდება მოუწესრიგებელი, ეკლესიური ცხოვრება ზიანდება, ხოლო სხეულის სიცოცხლე ნადგურდება.

3. იმისათვის, რომ გავიზარდოთ სიცოცხლეში ქრისტეს სხეულის ასაშენებლად, ჩვენ უნდა შევიწოვოთ ღმერთი, გავიდგათ ფესვები ღრმად ძირს და მოვიტანოთ ნაყოფები ზემოთ (ესაია 37:31); ეს აღნიშნავს, რომ ჩვენ უნდა გვქონდეს დაფარული ურთიერთობის ღრო ღმერთთან (მათე 6:6; 14:22-23); გაძლიერება, გაცისკროვნება, მოსვენებით დატკობა, სიხარული, რწმენა, პრობლემების გადაწყვეტა, გამარჯვება განსაცდელეებზე, ცდუნებებსა და სირთულეებზე, და ასევე ნუგეში, რომელსაც დებულობს ქრისტიანი, – ეს ყველაფერი დამოკიდებულია მის ფარულ ურთიერთობაზე ღმერთთან ღოცვისა და ღმერთის სიტყვის მეშვეობით (დან. 6:10; კოლ. 4:2; 2 ტიმ. 3:14-17).

II. იერემიას 17:19-27-ში ჩვენ ვხედავთ სიტყვას ღმერთის შაბათის დაცვასთან დაკავშირებით; იმისათვის, რომ დავიცვათ ღმერთის შაბათი, საჭიროა დავტკბეთ ღმერთით, დავისვენოთ მასში და დავკმაყოფილდეთ მასში როგორც ცოცხალი წყლების სათავეში – 2:13:

- ა. გამოსვლის 31:12-17-ში ღმერთის საცხოვრებლის აშენების შესახებ მონათხრობის შემდეგ ჩვენ ვხედავთ შაბათის დაცვის მცნების გამეორებას; კოლ. 2:16-17-სა და მათეს 11:28-30-ის თანახმად, ქრისტე არის შაბათის მოსვენების სინამდვილე – ებრ. 4:7-9; ესაია 30:15:
 1. თუ ჩვენ ვიცით მხოლოდ მუშაობა უფლისათვის, და არ ვიცით მასთან ერთად მოსვენება, ჩვენ ვმოქმედებთ ღვთაებრივი პრინციპის საწინააღმდეგოდ:
 - ა) ღმერთმა მოისვენა მეშვიდე დღეს, რადგან მან დაასრულა თავისი სამუშაო და დაკმაყოფილდა; ღმერთის დიდება გამოვლინდა, რადგან ადამიანს ჰქონდა ღმერთის სახება და ადამიანი მზად იყო, რომ გამოეყენებინა ღმერთის ძალაუფლება, რათა დაემორჩილებინა ღმერთის მტერი, სატანა; თუ ადამიანი გამოხატავს ღმერთს და იმარჯვებს ღმერთის მტერზე, ღმერთი არის დაკმაყოფილებული და შეუძლია მოსვენება – დაბ. 1:26, 31; 2:1-2.
 - ბ) მოგვიანებით, მეშვიდე დღე იყო დაწესებული როგორც შაბათი (გამ. 20:8-11); ღმერთის მეშვიდე დღე იყო ადამიანის პირველი დღე; მას შემდეგ, რაც შეიქმნა ადამიანი, ის არ შეუერთდა ღმერთის სამუშაოს; ის შევიდა ღმერთის მოსვენებაში.
 2. ადამიანი შეიქმნა არა იმისათვის, რომ ემუშავა თავიდან, არამედ იმისათვის დაკმაყოფილებულიყო ღმერთით და დაესვენა ღმერთთან ერთად; ღმერთის თვალსაზრისით, ეს არის მუშაობისა და დასვენების საკითხი, ხოლო ადამიანის თვალსაზრისით, ეს არის დასვენებისა და მუშაობის საკითხი; ასეთია ღვთაებრივი პრინციპი – მას შემდეგ, რაც

ჩვენ სრულად დავტკბებით ღმერთით, ჩვენ შეგვიძლია ვიმუშაოთ მასთან ერთად – შდრ. მათე 11:28-30.

- ა) თუ ჩვენ არ ვიცით, თუ როგორ დავტკბეთ თვით ღმერთით და როგორ ავივსოთ ღმერთით, ჩვენ ვერ გავიგებთ, როგორ ვიმუშაოთ მასთან ერთად და ვიყოთ ერთი მასთან მის ღვთაებრივ სამუშაოში; ადამიანი ტკბება იმით, რაც ღმერთმა აღასრულა თავის სამუშაოში.
- ბ) ორმოცდამეათე დღეს მოწაფეები აივსნენ სულით, რაც იმას ნიშნავს, რომ ისინი აივსნენ ქრისტეთი როგორც ზეციური ღვინით ტკბობით; მხოლოდ მას შემდეგ, რაც ისინი აივსნენ ამ ტკბობით, მათ დაიწყეს ღმერთთან მუშაობა ღმერთთან ერთობაში – სჯქმე. 2:4ა, 12-14.
- ბ. როგორც ღმერთის ადამიანებმა, ჩვენ უნდა ვატაროთ ჩვენზე იმის ნიშანი, რომ ჩვენ პირველ რიგში ვისვენებთ ღმერთთან, ვტკბებით ღმერთით და ვივსებით ღმერთით; ხოლო შემდეგ ჩვენ ვმუშაობთ მასთან ერთად, ვინც გვაავსებს ჩვენ; გარდა ამისა, ჩვენ არ მარტო ვმუშაობთ ღმერთთან – ჩვენ ასევე ვმუშაობთ როგორც ისინი, ვინც ერთია ღმერთთან, ჰყვას ღმერთი როგორც თავისი ძალა მუშაობისათვის და როგორც თავისი ენერჯია შრომისათვის – გამ. 31:13, 17.
- გ. ეკლესიურ ცხოვრებაში ჩვენ, შესაძლოა, მრავალ რამეს ვაკეთებთ, მაგრამ ამასთან ერთად ჩვენ არ ვტკბებით უფლით პირველ რიგში და არ ვემსახურებით უფალს, როგორც ერთი მასთან; ასეთ მსახურებას მივყავართ სულიერ სიკვდილთან და სხეულში ურთიერთობის დაკარგვასთან – მუხ. 14-15.
- დ. უფლის სამუშაო ეკლესიის აშენებასთან დაკავშირებით უნდა იწყებოდეს ღმერთით ტკბობით, რაც იმას გვიჩვენებს, რომ ჩვენ ვმუშაობთ ღმერთისათვის არა საკუთარი ძალით, არამედ ღმერთით ტკბობის მეშვეობით და როგორც ერთნი მასთან; აი რას ნიშნავს შაბათის პრინციპის დაცვა ქრისტესთან როგორც შინაგან მოსვენებასთან ერთად ჩვენს სულში – 1 კორ. 3:9; 15:58; 16:10; 2 კორ. 6:1ა.

III. იერემია წინასწარმეტყველის წიგნი არის მოკლე მოთხრობა მთელი ბიბლიის: იერემიას წინასწარმეტყველება მიუთითებს იმაზე, რომ მხოლოდ ქრისტეს შეუძლია შეასრულოს ღმერთის სახლმშენებლობა და მხოლოდ ქრისტე არის პასუხი ღმერთის მოთხოვნებზე თავის სალმშენებლობაში; იერემიას მიერ აღწერილი სურათი გვიჩვენებს, რომ ჩვენ ვართ არაფერი და რომ ქრისტე არის ყველაფერი ჩვენთვის:

- ა. იერემია საუბრობს იმაზე, რომ ღმერთის სახლმშენებლობის შესრულებაში ქრისტე არის ჩვენი სამართლიანობა და ჩვენი გამოსყიდვა (23:5-6), რომ ღმერთი არის სათავე ცოცხალი წყლების (2:13), რომ ქრისტე არის ჩვენი საკვები (15:16) და რომ ქრისტე არის სინამდვილე ახალი აღთქმისა ყველა მის კურთხევასთან ერთად (31:31-34; ებრ. 8:8-12):

1. ერთი მხრივ, შეიძლება ითქვას, რომ ახალი აღთქმა არის სინონიმი ღმერთის სახლმშენებლობის, ვინაიდან ახალი აღთქმა არის შინაარსი და არის ღმერთის სახლმშენებლობის – იერ. 31:31-34; იობი 10:13; შდრ. ეფეს. 3:9:
 - ა) ახალი აღთქმის ყველა ძირითადი საკითხი არის შემადგენლობა ღმერთის სახლმშენებლობის და მისი დარიგების, და ის მოიცავს თავის თავში ღმერთის მიერ იურიდიულ გამოსყიდვასაც და ღმერთის მიერ ორგაულ გადარჩენასაც, რათა გაგვადმერთის ჩვენ ქრისტეს სხეულის ასაშენებლად, რომელიც მოიპოვებს დასრულებას ახალ იერუსალიმში.
 - ბ) მოციქულების მსახურება არის მსახურება ღმერთის ახალი აღთქმის მსახურებისათვის; ეს არის ახალი აღთქმისეული მსახურება, და ის კონცენტრირებულია ღმერთის სახლმშენებლობაზე – 1 ტიმ. 1:3-4; შდრ. 2 კორ. 3:3, 6.
 2. მეორე მხრივ, შეიძლება ითქვას, რომ ახალი აღთქმა არის გზა, რომლის მეშვეობითაც ღმერთი ასრულებს, ანუ ახორციელებს, თავის სახლმშენებლობას; კორინთელთა მიმართ მეორე წერილში ნაჩვენებია, რომ ახალი აღთქმის მსახურება განკუთვნილია ღმერთის მარადიული სახლმშენებლობის განსახორციელებლად – 2:12-4:1.
- ბ. ქრისტე არის სინამდვილე ახალი ანდერძის, ახალი აღთქმის, სინამდვილე ყველაფრის, რასაც წარმოადგენს ღმერთი, და ყველაფრის, რაც მან მოგვცა ჩვენ, ამიტომ ქრისტე არის ახალი აღთქმა:
1. არსებობს მრავალი პუნქტი ამ ანდერძისა, მაგრამ ყველა ეს მრავალრიცხოვანი პუნქტი ანდერძისა არის ფაქტიურად ერთი პიროვნება, პნემატური ქრისტე – ესაია 42:6; 49:8; იერ. 31:31-34; ებრ. 8:8-12; იოანე 20:22; ეფეს. 3:8.
 2. ის, რაც უფალმა გვიანდერძა ახალ ანდერძში, ამოუწურავია, და ეს ყველაფერი განკუთვნილია ჩვენი მარადიული განცდისათვის და ტკბობისათვის სულის მეშვეობით – ებრ. 9:15.
 3. ჩვენ უნდა ვიართ ჩვენი წინაპრების ძველი ბილიკებით, როდესაც დავდივართ ახალი აღთქმის გზით, რომელიც კონცენტრირებულია ღმერთის სახლმშენებლობაზე, გზით, რომელსაც მიყვავართ სიცოცხლისაკენ; შემოვლითი გზები არის ბილიკები, რომლებიც წარმოადგენენ სატანის ზრახვებს მისი მაცდური ხრიკების თანახმად, რომლებიც მიდიან განადგურებისაკენ; შემოვლითი გზებით სიარული ნიშნავს ქვევით სვლას, ხოლო ძველი ბილიკებით, გაკვალული გზით, სიარული, ნიშნავს ზევით სვლას – იერ. 18:15; შდრ. მათე 7:13-14.
 4. ახალ აღთქმაში, მარადიულ აღთქმაში, ღმერთი გვაძლევს ჩვენ ერთ გულსა და ერთ გზას (იერ. 32:39-41); ერთი გული არის გული, რომელშიც არის სწრაფვა, გვიყვარდეს ღმერთი, ვეძებოთ ღმერთი, ვიცხოვროთ ღმერთი და შევდგეთ ღმერთით, რათა ჩვენ ვიყოთ მისი გამოხატულება; ერთი გზა არის თვითონ სამერთიანი ღმერთი,

როგორც სიცოცხლის შინაგანი კანონი მის ღვთაებრივ შესაძლებლობასთან ერთად (31:33-34); ეს ერთი გული და ერთი გზა წარმოადგენს ერთმშინვეიერებას (საქმე. 1:14; 2:46; 4:24; რომ. 15:6).

გ. ამაღლებული და ტახტზე მჯდომი ზეცაში, ქრისტე ასრულებს ახლა ახალ ანდერძს, რომელიც მან გვიანდერძა ჩვენ როგორც აღთქმა, შუამდგომლობს ჩვენთვის და გვემსახურება ჩვენ, რათა ჩვენ გავაცნობიეროთ, განვიცადოთ და დავტკბეთ ყველაფერთ, რაც გვიანდერძა ჩვენ ახალ აღთქმაში – ებრ. 12:2; 7:25; 8:1-2:

1. ახალი აღთქმა, ახალი ანდერძი, ანდერძის მომცემის ნება, იყო დაკანონებული ქრისტეს სიკვდილით და ახლა ქრისტე თავის აღდგომასა და ამაღლებაში ასრულებს და ახორციელებს მას.
2. ახალი ანდერძი მოგვეცა ჩვენ როგორც ახალი აღთქმა, და ახლა თავისი ზეციური მსახურების მისტიურ სფეროში, ქრისტე ასრულებს იმას, რაც მან გვიანდერძა.
3. ქრისტე ახლა არის ზეცაში – ცოცხალი, ღვთაებრივი და უნარიანი; მას შეუძლია ადასრულოს ახალი აღთქმა, ახალი ანდერძი, ყველა დეტალში, გახადოს ყველაფერი, რაც გვეანდერძა ჩვენ, მისაწვდომი და რეალური ჩვენთვის:

ა) როგორც ღვთაებრივი მღვდელმთავარი, ქრისტე ასრულებს ახალ აღთქმას იმით, რომ შუამდგომლობს ჩვენთვის, ღოცულობს იმაზე, რომ ჩვენ ვიყოთ მიყვანილი ახალი ანდერძის სინამდვილეში – 7:25.

ბ) როგორც შუამავალი, აღმასრულებელი, ახალი ანდერძის, ქრისტე თავისი ზეციურ მსახურებაში ასრულებს ახალ აღთქმას და ახორციელებს ჩვენში ყველა პუნქტს, რაც გვიანდერძა ჩვენ – 8:6; 9:15; 12:24.

გ) როგორც გარანტია ახალი აღთქმისა, ქრისტე არის საწინდარი იმისა, რომ ყველაფერი ახალ ანდერძში ასრულდება; ის გვაძლევს გარანტიას და უზრუნველყოფს ახალი ანდერძის ქმედითობას – 7:22.

დ) როგორც ჭეშმარიტი (ზეციური) სავანის მსახურს, ქრისტეს მოაქვს ჩვენთვის ყველაფერი, რაც არის ნაანდერძევი, ყველა კურთხევა, ახალ აღთქმაში და ხდის ახალი ანდერძის ფაქტებს ქმედითად ჩვენს განცდაში – 8:2.

ე) როგორც დიადი მწყემსი ცხვრების, ქრისტე თავისი მწყემსობით ასრულებს ახალ იერუსალიმს ღმერთის მარადიული ანდერძის თანახმად – 13:20.

დ. თუ ჩვენ გვინდა, რომ მივიღოთ ყველა კურთხევის გამოყენება ახალ ანდერძში, ჩვენ უნდა ვიყოთ ისინი, ვინც გამოეხმაურება ქრისტეს ზეციურ მსახურებას – 12:1-2; კოლ. 3:1:

1. ზეცაში ქრისტეს მსახურება, რომელიც ასრულებს ახალ ანდერძს, მოითხოვს ჩვენს გამოძახილს – ებრ. 7:25; 4:16; 10:19, 22:

- ა) ასწლეულების განმავლობაში ქრისტე დიდი წარმატების გარეშე ცდილობდა, მოეპოვებინა ადამიანების ჯგუფი, რომლებიც გამოეხმაურებოდნენ მის მსახურებას ზეცაში.
 - ბ) უფლის წყალობითა და მადლით, დღეს დედამიწაზე არის ჯგუფი ადამიანებისა უფლის აღდგენაში, რომლებიც ეხმაურებიან ქრისტეს ზეციურ მსახურებას.
 - გ) იმ დროს როდესაც თავი, ზეცაში მყოფი, შუამდგომლობს ჩვენთვის და გვემსახურება ჩვენ, ჩვენ, სხეული, დედამიწაზე მყოფი, ვეხმაურებით ქრისტეს ზეციურ მსახურებას, შევესაბამებით იმას, რასაც ის აკეთებს ახალი ანდერძის შესარულებლად, და ავირეკლავთ იმას, რასაც ის აკეთებს – ეფეს. 1:22-23; 4:15-16; საქმე. 6:4.
2. ჩვენ უნდა აგვეხილოს თვალი, რათა დავინახოთ ახალი აღთქმის, ახალი ანდერძის, ანდერძის მომცემის ნების ზეციური ხედვა, იმ ყველაფერთან ერთად, რაც მასში არის ნაანდერძევი – ეფეს. 1:17-18; საქმე. 26:18-19:
- ა) მამა ყველაფერს დაგვიპირდა, ხოლო უფალმა იესომ ყველაფერი აღასრულა; ახლა ყველა აღსრულებული ფაქტი გახდა ჩვენთვის ანდერძად დატოვებული ნების პუნქტები – ლუკა 22:20; ებრ. 9:16-17.
 - ბ) თუ ჩვენ გვექნება ზეციური ხედვა და ჩვენ დავინახავთ, რომ ღმერთის ყველა კურთხევა ანდერძად გვაქვს დატოვებული, ჩვენ ვილოცებთ არა როგორც საცოდავი მათხოვრები, არამედ როგორც დიდებული მემკვიდრეები, რომლებიც რწმენით დებულობენ ყველაფერს, რაც მათ დატოვებული აქვთ ანდერძად – რომ. 8:17; ეფეს. 3:6; ებრ. 6:17; 1:14.
 - გ) თუ ჩვენ გვექნება ზეციური ხედვა ახალი აღთქმის, ახალი ანდერძის, ჩვენი წარმოდგენა შეიცვლება, ჩვენში მოხდება საფუძვლიანი ცვლილება და ჩვენ იმ დონემდე ვაქვით უფალს, რომ აღარ ვიქნებით ჩვენს თავებში – 2 კორ. 5:13; გამოცხ. 5:6-13.
- ე. რათა განვმარტოთ ნათქვამი იერ. 31:31-34-ში, ჩვენ გვჭირდება ახალი აღთქმის ყველა ოცდაშვიდივე წიგნი:
1. თუ ჩვენ გავიგებთ ამ ნაწყვეტს მთელი ახალი აღთქმის სინათლეში, ჩვენ დავინახავთ, რომ ამ ახალ ანდერძში ჩვენ გვაქვს ეკლესია, ღმერთის სამეფო, ღმერთის ოჯახი, ღმერთის სახლეული, ღმერთის სახლი როგორც ღმერთის საცხოვრებელი ჩვენს სულში, ახალი კაცი და ქრისტეს სხეული როგორც სისავსე გამზადებული და დასრულებული სამერთიანი ღმერთისა.
 2. და ბოლოს ეს ახალი ანდერძი მოიტანს ათასწლეულს; საბოლოოდ და დასრულებული სახით, ის მოიტანს ახალ იერუსალიმს ახალ ზეცასა და ახალ მიწაზე მარადისობისათვის.